

***Lolium rigidum* Gaudin**

Margall en cereals d'hivern

DESCRIPCIÓ

És una gramínia anual, característica per la brillantor de les seves fulles que no tenen cap pilositat. Variable en alçada segons el seu àmbit de creixement, pot arribar a tenir més d'1 m d'alçada, amb una tija provista de 2 - 4 nusos. A la base de la fulla presenta una lígula membranosa i són presents també petites aurícules a partir de la 3ra o 4ta fulla. És típic d'aquesta planta una coloració vermellosa a la base de la tija, molt útil per a reconèixer la seva plàntula. En alguns individus aquesta coloració es manté en els nusos de la planta adulta.

La seva espiga és característica per tenir una gluma que cobreix en més de $\frac{3}{4}$ parts l'espigueta, sense arestes, la qual cosa la distingeix fàcilment de *Lolium multiflorum*, que és l'espècie cultivada com farratge.

CULTIUS AFECTATS

És la principal mala herba gramínia dels cereals d'hivern a Catalunya. Es troba present en més de la meitat dels camps cultivats i són freqüents infestacions molt importants que provoquen que s'ajegui i ofegui el desenvolupament del cereal. Es distribueix per tot el territori i a més d'aquests cultius, afecta de forma important a l'olivera, vinya i fruiters.

BIOLOGIA

El margall neix després de l'estiu en cas de produir-se pluges en quantitat suficient. Queda destruït amb les labors de preparació del terreny per a la sembra o amb l'aplicació d'herbicides abans de sembrar el cereal. Això fa que el major nombre d'individus que afecten als camps de blat i ordi neixin juntament amb el cultiu. Donat que l'època més freqüent de sembra és entre mitjans d'octubre i finals de novembre, la seva nacencia més important es dona a principis de desembre. Un cop el cereal tanca el pas de la llum el margall deixa de néixer de forma important. Les plàntules tenen capacitat per a resistir els freds hivernals. Durant la primavera i començaments d'estiu acaba el seu cicle de creixement amb la floració i producció de llavors, de manera que pocs dies abans de la collita del cereal ja es comença a produir la caiguda de les seves llavors i fins i tot es comencen a trencar les espigues, de manera que es produeix una resembra natural important. Les collidores del cereal el separen amb relativa facilitat del gra, la qual cosa explica que es produeixi una acumulació de llavors en els rems de la palla, dificultant això en algunes ocasions el seu control.

Les seves llavors tenen una persistència en el sòl inferior als dos anys, no resistint el ser enterrades, per la qual cosa el sistema de cultiu pot influir en la seva supervivència, a mesura que es disminueix el conreu del sòl la seva presència augmenta.

Les llavors de margall tenen fenòmens de dormició importants. Presenten una dormició primària després de la seva producció que la van perdent ràpidament fins arribar a la tardor, en que una gran part ja poden germinar. Posteriorment poden adquirir una dormició secundària. Amb aquesta estratègia eviten germinar al bell mig de l'estiu i conserven un reservori suficient de llavors al llarg de l'any per assegurar la seva supervivència.

MÈTODES DE CONTROL

El margall es controla mecànicament amb totes les operacions de conreu que impliquin un enfonsament de la llavor en profunditat. En ple cultiu es controla amb diversos herbicides que són selectius: clortoluron, diclofop, clorsulfuron, iodosulfuron, prosulfocarb, clodinafop, entre d'altres. El seu moment d'aplicació varia entre dues fulles i ple afillolat. De moment no s'han desenvolupat mètodes mecànics amb selectivitat suficient per a controlar-lo dins el cultiu de cereal d'hivern.

RESISTÈNCIA ALS HERBICIDES

És característica d'aquesta espècie una elevada variabilitat genètica, de manera que ha estat capaç de produir poblacions que poden sobreviure a l'acció dels herbicides. En cas de presentar-se problemes d'aquest tipus el més convenient és canviar de mètode de conreu i fins i tot de cultiu. La resistència de poblacions d'aquesta mala herba en cereals d'hivern als herbicides és cada cop més freqüent a Catalunya, per la qual cosa cal diversificar el mitjans de lluita emprats.

